

પ્રાથમિક શાળાના વિદ્યાર્થીઓ પ્રાર્થનાસભામાં
આરોહ અવરોહ સાથે ગાઈ શકે

એવા.....

મજન

ની સરવાણી
(સંકલિત)

《સંકલન》
દિનેશકુમાર પી. પરમાર

સંત સાહિત્યમાં પ્રખ્યાત

સાખીઓ = કબીરસાહેબની

પદો = મીરાંબાઈનાં

રવેણીઓ\રમૈની = કબીરસાહેબની

ભજનો = દાસી જીવણનાં

આગમ = દેવાયત પંડિતનાં

પ્યાલા = લખીરામના

કાફી = ધીરાની

ચાબખા = ભોજાભગતના

છપ્પા = અખાના

કટારી = દાસી જીવણની

ચુંદડી = મૂળદાસની

પંચપદી = રતનબાઈની

પ્રભાત્રિયાં = નરસિંહ મહેતાનાં

દોહે = કબીરસાહેબ, રહિમ અને તુલસીદાસના

ચોપાઈઓ = તુલસીદાસની

પ્રથમ પહેલાં સમરીએ રે, સ્વામી તમને સુંઢાળા (૨)
રિદ્ધિ સિદ્ધિ ના તમે દેવ દેવ મારા (૨)
મહેર કરો મહારાજજી ...

માતા રે જના, (૨) પાર્વતી એ સ્વામી તમને સુંઢાળા
પિતા રે શંકર દેવ દેવ મારા (૨)
મહેર કરો મહારાજજી ...

ધૂપ સિંદુરની સેવા ચડે રે સ્વામી તમને સુંઢાળા (૨)
ગળામાં ફૂલડાનો ફાર દેવ મારા
ગળામાં ફૂલડાની માળ દેવ મારા
મહેર કરો મહારાજજી ...

કાનમાં ફુંડળ જળફળે રે સ્વામી તમને સુંઢાળા (૨)
ગળામાં મોતીડાની માળ દેવ મારા (૨)
મહેર કરો મહારાજજી

પ્રથમ પહેલાં સમરીએ રે, સ્વામી તમને સુંઢાળા (૨)
રિદ્ધિ સિદ્ધિ ના આગેવાન તમે દેવ મારા (૨)
મહેર કરો મહારાજજી ...

રાવ કારણસિંહની વિનંતી રે સ્વામી તમને સુંઢાળા (૨)
ભગતો ને કરજો સહાય દેવ મારા (૨)
મહેર કરો મહારાજજી

પ્રથમ પહેલાં સમરીએ રે, સ્વામી તમને સુંઢાળા (૨)
રિદ્ધિ સિદ્ધિ ના તમે તમે દેવ મારા (૨)
મહેર કરો મહારાજજી ... (૨)

પ્રેમની, પ્રેમની, પ્રેમની રે

પ્રેમની, પ્રેમની, પ્રેમની રે;

મુને લાગી કટારી પ્રેમની રે ... ટેક

જળ જમુનાનાં ભરવા ગયા'તાં;

હતી ગાગર માથે ફેમની રે... મને લાગી કટારી

કાચે તે તાંતણે ફરિજીએ બાંધી;

જેમ ખેંચે તેમ તેમની રે... મુને લાગી કટારી

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર;

શામળી સૂરત શુભ એમની રે... મુને લાગી કટારી

- મીરાંબાઈ

જૂનું તો થયું રે દેવળ

જૂનું તો થયું રે દેવળ જૂનું તો થયું,
મારો હંસલો નાનો ને દેવળ જૂનું તો થયું.

આરે કાયા રે હંસા, ડોલવાને લાગી રે,
પડી ગયાં દાંત, માંચલી રેખું તો રહ્યું ... મારો હંસલો

તારે ને મારે હંસા પ્રીત્યું બંધાણી રે,
ઉડી ગયો હંસ પીંજર પડી તો રહ્યું ... મારો હંસલો

બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધરનાં ગુણ,
પ્રેમનો પ્યાલો તમને પાઉ ને પીઉ ... મારો હંસલો

- મીરાંબાઈ

ગોવિંદના ગુણ ગાથું

ગોવિંદના ગુણ ગાથું.

રાણાજી, અમે ગોવિંદના ગુણ ગાથું.

ચરણામૃતનો નિયમ હમારે,

નિત્ય ઊઠી મંદિર જાથું ... રાણાજી અમે.

રાણોજી રૂઠશે તો રાજ તજાવશે,

પ્રભુજી રૂઠે રે મરી જાથું ... રાણાજી અમે.

વિષના પ્યાલા રાણાજીએ મોકલ્યા,

ચરણામૃત કરી લેથું ... રાણાજી અમે.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,

ચરણકમળ પર વારી જાથું ... રાણાજી અમે.

- મીરાંબાઈ

પાયોજી મૈને રામ-રતન

પાયોજી મૈને રામ-રતન ધન પાયો.

વસ્તુ અમુલખ ઈ મેરે સતગુરુ,
કિરપા કર અપનાયો ... પાયોજી મૈને

જનમ જનમકી પૂંજી પાઈ,
જગમેં સભી ખોવાયો ... પાયોજી મૈને

ખરચૈ ન ખૂટે, ચોર ન લૂટે,
દિન દિન બઢત સવાયો ... પાયોજી મૈને

સતકી નાવ, ખેવટિયા સતગુરુ,
ભવ-સાગર તર આયો ... પાયોજી મૈને

મીરાં કે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
હરખ હરખ જશ ગાયો ... પાયોજી મૈને

- મીરાંબાઈ

બોલ મા બોલ મા

બોલ મા, બોલ મા, બોલ મા રે,

રાધા કૃષ્ણ વિના બીજું બોલ મા ... રાધા

સાકર શેલડીનો સ્વાદ તજીને,

કડવો તે લીમડો ઘોળ મા રે ... રાધા

ચાંદા સૂરજનું તેજ તજીને,

આગિયા સંગાથે પ્રીત જોડ મા રે ... રાધા

હીરા રે માણેક ઝવેર તજીને,

કથીર સંગાથે મણિ તોલ મા રે ... રાધા

મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,

શરીર આપ્યું સમતોલમાં રે ... રાધા

- મીરાંબાઈ

રામ રાખે તેમ રહીએ

રામ રાખે તેમ રહીએ,
ઓધવજી રામ રાખે તેમ રહીએ..
હે આપણે ચીઠ્ઠીના ચાકર છેએ
ઓધવજી રામ રાખે તેમ રહીએ...

કોઈ દિન પહેરણ ફિર ને ચીર
તો કોઈ દિન સાદા ફરીએ,
કોઈ દિન ભોજન શિરો ને પૂરી
તો કોઈ દિન ભુખ્યાં રહીએ,
ઓધવજી, રામ રાખે તેમ રહીએ...

કોઈ દિન રહેવાને બાગ-બગીચા
તો કોઈ દિન જંગલ રહીએ,
કોઈ દિન સુવાને ગાદી ને તકીયા
તો કોઈ દિન ભોંચ પર સુઇએ,
ઓધવજી, રામ રાખે તેમ રહીએ...

બાઈ મીસં કહે પ્રભુ ગિરિધરના ગુણ
સુખ-દુઃખ સર્વે રહીએ
હે આપણે ચીઠ્ઠીના ચાકર છેએ
ઓધવજી, રામ રાખે તેમ રહીએ...

- મીસંબાઈ

મેડુ તો ડગે જેનાં મન ના ડગે

મેડુ તો ડગે જેનાં મન નવ ડગે, પાનબાઈ
મરને ભાંગી પડે બ્રહ્માંડજી;
વિપત્તિ પડે તોય વણસે નહીં;
સોઈ ફરિજનનાં પ્રમાણજી.

ચિત્તની વૃત્તિ જેની સદા રહે નિર્મળી,
ને કરે નહીં કોઈની આરાજી;
દાન દેવે પણ રહે અજાચી,
રાખે વચનમાં વિશ્વાસ જી - મેડુ.

ફરખ ને શોકની આવે નહીં ફેડકી,
આઠે પફોર રહે આનંદજી,
નિત્ય રહે સત્સંગમાં ને
તોડે માયા કેરા કંદજી - મેડુ.

તન મન ધન જેણે ગુડુને અપ્યાં,
તેનું નામ નિજારી નર ને નારજી,
એકાંતે બેસીને અલખ આરાધે તો,
અલખ પધારે એને ઘાટજી - મેડુ.

સતગુરુ વચનમાં શૂરા થઈ ચાલે,
શીશ તો કર્યાં કુરબાન રે,
સંકલ્પ વિકલ્પ એકે નહિ ઉરમાં,
જેણે મેલ્યાં અંતરનાં માન રે - મેડુ.

સંગત કરો તો એવાની કરજો
જે ભજનમાં રહે ભરપુરજી,
ગંગા સતી એમ બોલિયાં, પાનબાઈ
જેનાં નેણોમાં વરસે ઝ્રઝ્રાં નૂરજી - મેડુ. - ગંગા સતી

વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવો

વીજળીને ચમકારે મોતીડાં પરોવો રે પાનબાઇ !
નફિતર અચાનક અંધારા થાશે જી;
જોત રે જોતાંમાં દિવસો વઢી જશે પાનબાઇ !
એકવીસ ફજાર છસોને કાળ ખાશે જી ... વીજળીને ચમકારે

જાણ્યા રે જેવી આ તો અજાણ છે રે વસ્તુ પાનબાઇ !
અધૂરિયાને નો કે'વાય જી,
ગુપત રસનો આ ખેલ છે અટપટો,
આંટી મેલો તો સમજાય જી ... વીજળીને ચમકારે

મન રે મૂકીને તમે આવો રે મેદાનમાં પાનબાઇ !
જાણી લીયો જીવ કેરી જાત જી;
સજાતિ વિજાતિની જુગતિ બતાવું ને,
બીબે પાડી દઉં બીજી ભાત જી ... વીજળીને ચમકારે

પિંડ રે બ્રહ્માંડથી પર છે ગુરુ પાનબાઇ !
તેનો રે દેખાડું તમને દેશજી,
ગંગા રે સતી એમ બોલિયાં રે સંતો,
ત્યાં નહિ માયાનો જરીયે લેશ જી ... વીજળીને ચમકારે

- ગંગા સતી

શીલવંત સાધુને વારે વારે નમીએ

શીલવંત સાધુને વારે વારે નમીએ પાનબાઈ
જેના બદલે નહીં વ્રતમાન રે
ચિત્તની વૃત્તિ જેની સદા રહે નીર્મળી રે
જેને મહારાજ થયાં મહેરબાન રે શીલવંત સાધુને

શત્રુ ને મિત્ર જેને એકેય નહીં ઉરમાં ને
પરમારથમાં જેને આઝી પ્રીત રે,
મન કર્મ વાણીએ એ તો વચનમાં ચાલે
એવી રૂડી પાળે જોને રીત રે શીલવંત સાધુને

આઠે પહોર એ તો મસ્ત થઈને રહે ને
એનાં જાગી ગયો તુરિયનો તાર રે,
નામ ને રૂપ જેણે મિથ્યા કરી માન્યું ને
સદાય ભજનનો જેને આરત રે ... શીલવંત સાધુને

સંગત તમે જ્યારે એવાની કરશો
ત્યારે ઉતરશો ભવ પાર રે,
ગંગા સતી એમ બોલિયાં રે પાનબાઈ
દેખાડે હરિ કેરા દ્વાર શીલવંત સાધુને

- ગંગા સતી

ઓધાજી એમ મારા વ્હાલાને વઢીને કહેજો,
માને તો મનાવી લેજો.....

મથુરાના રાજા થયાછે, ગોવાળોને ભૂલી ગયાછે,
માંનીતીને મોહલે ગયાછે.....

એકવાર ગોકુલ આવો, માતાજી ને મોઢે થાઓ,
ગાયોને હંભારી જાઓ.....

વ્હાલાની મરજી માં રહેશું, જે કહેશે તે લાવી દેશું,
કુબ્જાને પટ રાણી કહેશું,,,,,

તમે છો ભક્તોના તારણ, એવી અમને હૈયા ધારણ,
ગુણ ગાય ભગો ચારણ.....

પગ તમે ધોવા ઘો રઘુરાયજી

પગ તમે ધોવા ઘો રઘુરાયજી...

પ્રભુ મને શક પડ્યો મનમાંય, 'પગ મને ધોવા ઘો' - ટેક

રામ લખમણ જાનકી એ, તીર ગંગાને જાય જી (૨);
નાવ માંગી નીર તરવા (૨),
ગુહ બોલ્યો ગમ ખાઈ. પગ મને. ૧

'રજ તમારી કામણગારી, નાવ નારી થઈ જાય જી (૨);
તો અમારી રંક-જન ની (૨),
આજીવિકા ટળી જાય, પગ મને. ૨

જોઈ ચતુરતા ભીલ જનની, જાનકી મુસકાય જી (૨)
'અભણ કેવું યાદ રાખે (૨),
ભણેલ ભૂલી જાય !, પગ મને. ૩

'આ જગતમાં દીનદયાળુ ! ગરજ-કેવી ગણાય જી; (૨)
ઊભા રાખી આપને પછી (૨),
પગ પખાળી જાય.' પગ મને. ૪

નાવડીમાં બાવડી ઝાલી, રામની ભીલરાય જી(૨);
પાર ઉતરી પૂછીયું 'તમે' (૨),
શું લેશો ઉતરાઈ.' પગ મને. ૫

'નાયીની કદી નાયી લ્યે નઈ, આપણે ધંધાભાઈ જી (૨);
'કાગ' લ્યે નહિ ખારવાની (૨),
ખારવો ઉતરાઈ.' પગ મને. ૬

-કવિ શ્રી દુલા ભાયા કાગ

:: તું રંગાઈ જાને રંગમાં ::

તું રંગાઈ જાને રંગમાં, સીતારામ તણા સત્સંગમાં,

રાઘેશ્યામ તણા તું રંગમાં ...

તું રંગાઈ...

આજે ભજશું કાલે ભજશું, ભજશું સીતારામ હરે ભજશું રાઘેશ્યામ.

શ્વાસ ખૂટશે નાડી તૂટશે, પ્રાણ નહીં રહે તારા અંગમાં.

તું રંગાઈ...

જીવ જાણતો ઝાઝું જીવશું, મારું છે આ તમામ.

પહેલા અમર કરી લેવું નામ, તેડું આવશે જમનું જાણજે.

જાવુ પડશે સંગમાં ...

તું રંગાઈ...

ઘડપણ આવશે પછી ભજશું, ઘરના કામ તમામ પછી કરીશું તીરથધામ.

પ્રભુ પડ્યો છે એમ ક્યાં રસ્તામાં, સૌજન કહેતા સંગમાં.

તું રંગાઈ...

આતમ એક દિ ઉડી જાશે, શરીર પડી રહેશે પલંગમાં.

તું રંગાઈ...

બત્રીસ ભાતનાં ભોજન જમતાં, ભેગી કરી છે ભામ.

તેમાં ક્યાંથી સાંભરે રામ, ઘન પુણ્યથી દુર રહ્યો તું.

ફોગટ ફરે છે ઘમંડમાં ...

તું રંગાઈ...

રંગરાગમાં ક્યારે રટશો, રહી જાશો આમને આમ.

માટે ઓળખ તું આતમરામ, 'બાબા આનંદ' હરી ઓમ અખંડ છે.

ભજતું શિવની સંગમાં...

તું રંગાઈ...

:: પાપ તારું પ્રકાશ જાડેજ ::

પાપ તારું પ્રકાશ જાડેજ, ધર્મ તારો સંભાળ રે,
તારી બેડલીને બૂડવા નહીં દઉં...

એ જાડેજ રે એમ તોરલ કે છે જી....

તોડી સરોવર પાળ, સતી નારી તોડી સરોવર પાળ રે.
ગૌધન તરસ્યાં વાળિયા... તોળાંદે એમ જેસલ કહે છે જી.
લૂંટી કુંવારી જન સતી નારી લૂંટી કુંવારી જન રે,
મેં તો સાત વીસું મોડબંધા મારિયા...

તોળાંદે રે એમ જેસલ કે છે જી... પાપ તારું ...
હરણ હણ્યો લખ ચાર, સતી નારી ...
મેંતો વનના મોરલા મારિયા.

તોળાંદે રે એમ જેસલ કે છે જી... પાપ તારું ...
ચરતી વાળી ગાય સતી નારી...
મેં તો બેન ભાણેજને દુભાવિયાં,

તોળાંદે રે એમ જેસલ કે છે જી... પાપ તારું ...
તારી બેડલીને બૂડવા નહીં દઉં...

એ જાડેજ રે એમ તોરલ કે છે જી... પાપ તારું ...
જેટલા મથેજ વાળ સતી નારી ...
એટલા તો કરમ મેં કરિયા...

તોળાંદે રે એમ જેસલ કે છે જી... પાપ તારું ...
પાપ તારું પ્રકાશ જાડેજ, ધર્મ તારો સંભાળ રે.
તારી બેડલીને બૂડવા નહીં દઉં...

તોળાંદે રે એમ જેસલ કે છે જી... પાપ તારું ...

:: રમતો જોગી રે ક્યાંથી આવ્યો રે... ::

રમતો જોગી રે ક્યાંથી આવ્યો રે...

આવી મારી નગરીમાં અલખ જગાવ્યો રે, વૈરાગણ હું તો બની.

કાચી કેરી રે આંબા ડાળે રે...

હે જી એની રક્ષા કરે છે કોચલ રાણી રે, વૈરાગણ હું તો બની...

કોરી ગાગર રે ઠંડા પાણી રે ...

હે જી એના પાણીડાં ભરે છે નંદ કેરી રાણી રે, વૈરાગણ હું તો બની

કાને કુંડળ રે જટાધારી રે...

હેજી એની રક્ષા કરે છે નર ને નારી રે, વૈરાગણ હું તો બની...

બોલ્યા બોલ્યા 'નિરલબાઈ' રે,

હે જી મારા સાધુડા અમરાપુરમાં મ્હાલે રે, વૈરાગણ હું તો બની...

:: જીવ શાને ફરે છે ગુમાનમાં ::

જીવ શાને ફરે છે ગુમાનમાં તારે રહેવું ભાડાના મકાનમાં
રોજ મ્હાલે છે એશઆરામમાં ... તારે રહેવું ...
માને મારું મકાન કર્યા રંગને રોગાન
જાણે કાયમ લીધું છે વેચાણમાં ... તારે રહેવું ...
રાખે એવી રૂઆબ જાણે મોટો નવાબ,
કાળ આવી કહેશે તારા કાનમાં ... તારે રહેવું ...
લેશે જમડા ઝાલી કરો પળમાં ખાલી,
તારું ડહાપણ નહીં આવે કામમાં ... તારે રહેવું ...
થશે હુકમનામું નહીં ચાલે બ્હાનું,
તને સંતો ચેતાવે સાનમાં ... તારે રહેવું ...

:: આત્માને ઓળખ્યા વિના રે ::

આત્માને ઓળખ્યા વિના રે,
હે લખ ચોરાસી નહીં રે મટે હો જી.

આ ભમણાને ભાંગ્યા વિના રે.
હે ભવના ફેરા નહીં રે ટળે હો જી...
આ હંસલો ને બગલો રે, રંગે રૂપે એક છે હોજી.
ઈતો એના આહાર થકી ઓળખાય રે...

આત્માને ઓળખ્યા વીના રે...
આ કાગડો ને કોયલ રે, રંગે રૂપે એક છે હોજી.
ઈતો એની વાણી થકી ઓળખાય રે...

આત્માને ઓળખ્યા વીના રે...
આ સતી અને ગુણકારે રંગે રૂપે એક છે હોજી.
ઈતો એની સેવા થકી ઓળખાય રે...

આત્માને ઓળખ્યા વીના રે.....
આ ગુરૂના પ્રતાપે રે હો 'બાઈ મીરા' બોલીયા હો જી.
દેજો અમને સંત ચરણમાં વાસ રે...

આત્માને ઓળખ્યા વીના રે...

-મીરાબાઈ

:: જા .. જા ... નિંદરા હું તને વારું ::

જા...જા... નિંદરા હું તને વારું,
 તું છો નાર ઘુતારી...જા...જા...
 નીંદરા કહે હું નહીં ઘુતારી,
 હું છું ચંચલ નારી રે,
 પશુ પંખીને સુખડા આપુ,
 દુઃખડા મેલુ વિસારી રે...જા...જા...
 એક સમયે રામ વનમાં પધાર્યા,
 લક્ષ્મણને નિંદ્રા આવી રે...
 સતી સીતાએ કલંક ચડાવ્યા,
 ભાયુમાં ભાંતુ પડાવી રે...જા...જા...
 જોગી લૂટયાં ભોગી લુટયાં,
 લૂટયાં ને...જા ધારી રે...
 બાર બાર વર્ષે લક્ષ્મણે ત્યાગી,
 કુંભકર્ણે લાડ લડાવી રે...જા...જા...
 ભલે મળ્યા મેતા નરસૈયાના સ્વામી,
 ગોપી આનંદે સુખ પામી રે...જા...જા...

પંખીડા ને આ પીંજરું

પંખીડાને આ પીંજરું જુનું જુનું લાગે,
બહુયે સમજાવ્યું તોયે પંખી નવું પીંજરું માંગે....
પંખીડાને આ પીંજરું..

ઉમટ્યો અજંપો એને પંડ્યના રે પ્રાણનો, (૨)
અણધાર્યો કર્યો મનોરથ દુરના પ્રયાણનો.
અણદીઠેલ દેશ જાવા લગન એને લાગી----
બહુયે....

સોને મઢેલ બાજઠીયો ને સોને મઢેલ ઝૂલો, (૨)
હીરે જડેલ વીંઝણો મોતીનો મોંઘો અણમોલો,
પાગલ ના બનીએ ભેરુ, કોઈના રંગ રાગે---
બહુયે....

પઢો રે પોપટ રાજા રામના, સતી સીતાજી પઢાવે
પાસે બાંધીને પાંજરું રે મુખે રામ જપાવે
હેજી પઢો રે પોપટ રાજા રામના..

પોપટ તમારે કારણે, લીલા વાંસ રે વઢાવું,
એનું રે ઘડાવું તમારું પાંજરું રે, ફીરાલા મોટી રે મઢાવું
હેજી પઢો રે પોપટ રાજા રામના..

પોપટ તમારે કારણે શી શી રસોઈ બનાવું?
સાકારના રે કરીને ચુરમા રે ઉપર ઘી પીરસાવું
હેજી પઢો રે પોપટ રાજા રામના..

પંખ પીળીને પગ પાંડુરા, કોટે કાંઠલો કાળો
નરસૈયાના સ્વામીને ભજો રાગ તમે તાણીને રૂપાળો
હેજી પઢો રે પોપટ રાજા રામના..

મોર, તું તો આવડાં તે રૂપ ક્યાંથી લાવ્યો;
મોરલો મરતલોકમાં આવ્યો

લાલ ને પીળો મોરલો અજબ રંગીલો,
વર થકી આવે વેલો;
સતી રે સુહાગણ સુંદરી રે,
સૂતો તારો શે'ર જગાયો રે;
મોરલો મરતલોકમાં આવ્યો- મોર, તું તો..

હંગલા ને પીંગલા મેરી અરજુ કરે છે રે;
હજી રે નાથજી કેમ ના'વ્યો;
કાં તો શામળીયે છેતર્યો ને કાં તો
ઘર રે ધંધામાં ઘેરાયો રે;
મોરલો મરતલોકમાં આવ્યો.- મોર, તું તો..

- દાસી જીવણ (જીવણ સાહેબ)

કીડી બિચારી કીડલી ને કીડીના લગનીયા લેવાય
પંખી પારેવડા ને નોતર્યા...કે કીડી ને આપ્યા સન્માન
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

મોરલે બાંધ્યો રૂડો માંડવો રે, ખજુરો પિરસે ખારેક
ભુંડે રે ગાયાં રૂડાં ગીતડાં...કે પોપટ પિરસે પકવાન,
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

મંઝોડને મોકલ્યો માળવે રે લેવા માંડવીયો ગોળ
મંઝોડો કેડે થી પાતળો...કે ગોળ ઉપડ્યો ન જાય
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

મીનીબાઈને મોકલ્યાં ગામમાં રે એવા નોતરવાં ગામ
હામા મળ્યા બે ફૂલરા...કે બિલાડીના કરડ્યા બે કાન
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

ઘોકે રે બાંધ્યા પગે છુઘરા રે, કાકીકે બાંધી છે કટાર
ઉંટે રે બાંધ્યા ગળે ઢોલકા...કે ગધેડો કુંકે કરણાઈ
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

ઉંદરમામા હાલ્યા રે રીસમલે ને, બેઠા દરીયાને પેટ
દેડકો બેઠો ડગમગે...કે મને કપડાં પેકરાવ
જાવું છે કીડીબાઈની જાનમાં....

વાંસડે યડ્યો એક વાંદરો રે, જુએ જાનની વાટ
આજતો જાનને લુટવી...કે લેવા સર્વેના પ્રાણ
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

કક કીડીની કોની જાન છે રે, સંતો કરજો વિચાર
બોજા ભગતની વિનતી...કે સમજો ચતુર સુજાણ
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

કીડી બિચારી કીડલી ને કીડીના લગનીયા લેવાય
પંખી પારેવડા ને નોતર્યા...કે કીડી ને આપ્યા સન્માન
હલો ને કીડીબાઈની જાનમાં....

કે જી રે કર્મનો સંગાથી, રાણા માતું કોઈ નથી,
કે જી રે કર્મનો સંગાથી, હરિ વિલ કોઈ નથી,

હી એક રે ગાયનાં દી-દી વાણરું,
લખ્યાં એનાં જુદાં જુદાં લેખ,
એક રે બન્યો શિવજીનો પોઠિયો,
બીજો ધાંચીડાને ઘેર ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી.

હી એક રે માતાનાં દી-દી દીકરા,
લખ્યાં એનાં જુદાં જુદાં લેખ,
એકને માથે રે છત્તર બિરજે,
બીજો ભાસ વેચી ખાય ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી.

હી એક રે માટીનાં દી-દી મોરિયા,
લખ્યાં એનાં જુદાં જુદાં લેખ,
એક રે મોરિયો શિવજીની ગણતી,
બીજો મસાલે મુઠ્ઠાથ ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી.

હી એક રે પત્થરનાં દી-દી ટુકડા,
લખ્યાં એનાં જુદાં જુદાં લેખ,
એક રે બન્યો શિવજીની મૂર્તિ,
બીજો ગંગાજીને ઘાટ ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી

હી એક રે વેલાના દી દી તુંબડાં,
લખ્યાં એનાં જુદા જુદા લેખ,
એક રે તુંબડું સાધુના અથમાં,
બીજું સવળિયાને ઘેર ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી.

હી એક રે વાંસની દી દી વાંસળી,
લખ્યાં એનાં જુદા જુદા લેખ,
એક રે વાંસળી કાનકુંવરની,
બીજી વાગે વાદીડાને રે ઘેર ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી.

હી એક રે માતને દી દી બેટડા,
લખ્યાં એના જુદા જુદા લેખ,
એક રે બેટી ચોરાશી ધૂણી તપે,
બીજો લખચોરાશી માંઢા

કે જી શીદીદાસ ચરણે મીસંબાઈ બોલીયા,
દેજો અમને સંત ચરણે વાસ ... કે જી રે કર્મનો સંગાથી.

શંભુ ચરણે પડી, માગું ઘડી રે ઘડી કષ્ટ કાપો ।
દયા કરી દર્શન શિવ આપો ॥૧॥

તમે ભક્તોના દુઃખ ઠરનારા, શુભ સૌનું સદા કરનારા ।
મારી મંદ મતિ, તારી અકળ ગતિ, કષ્ટ કાપો ॥૨॥
દયા કરી

અંગે ભસ્મ સ્મશાનની ચોળી, સંગે રાખો સદા ભૂત
ટોળી ।
ભાલે તિલક કર્યું, કંઠે વિષ ધર્યું, અમૃત આપો ॥૩॥
દયા કરી

નતિ નતિ જ્યાં વેદ કહે છે, મારું ચિત્તું ત્યાં જવા ચહે
છે ।
સારા જગમાં છે તું, વસું તારામાં હું, શક્તિ આપો ॥૪॥
દયા કરી

હું તો એકલપંથ પ્રવાસી, છતાં આતમ કેમ ઉદાસી ।
થાક્યો મથી રે મથી, કારણ મળતું નથી, સમજણ આપો ॥૫॥ દયા કરી

આપો દ્રષ્ટિમાં તેજ અનોખું, સારી સૃષ્ટિમાં શિવરૂપ દેખું ।
આવી દિલમાં વસો, આવી હૈયે ઠસો, શાંતિ સ્થાપો ॥૬॥ દયા કરી

ભોળાશંકર ભવદુઃખ કાપો, નિત્ય સેવાનું શુભ ધન આપો ।
ટાળો મન મદા, ગાળો સર્વ સદા, ભક્તિ આપો ॥૭॥ દયા કરી

શંભુ ચરણે પડી, માગું ઘડી રે ઘડી કષ્ટ કાપો ॥૮॥ દયા કરી

મારા ઘટમાં વિરજતા શ્રીનાથજી યમુનાજી મહાપ્રભુજી
મારૂં મનડું છે ઝીકુલ વનસવન મારા તનના આગિણયામાં તુલસીના વન
કે મારા પાલ જીવન....

મારા આતમના આંગણે શ્રીમહાપ્રભુજી
મારી આખો વસે ગિરધારી રે ઘણી મારૂં તન મન જયું છે જેને વારી રે વારી
કે મારા શ્યામ મોરારિ.....

મારા ઘટમાં વિરજતા શ્રીનાથજી યમુનાજી શ્રીમહાપ્રભુજી....

હું તો નિત્ય લિલ્લ વર ની સેવા રે કરું
હું તો આઠે સમા કેરી ગંધી રે કરું મેં તો ચિતડું શ્રીનાથજી ને ચરલે ધર્યું
જીવન સફળ કર્યું

મારા ઘટમાં વિરજતા શ્રીનાથજી યમુનાજી શ્રીમહાપ્રભુજી....

કે મારા પાલ થકી મને વૈજલ્ય વ્હલા
નિત્ય કરતા શ્રીનાથજી ને કલા રે વાલા મેં તો વલ્લલ પ્રભુજી ના કીધાં છે દર્શન
મારૂં મોઠી લીધું મન.....

મારા ઘટમાં વિરજતા શ્રીનાથજી યમુનાજી શ્રીમહાપ્રભુજી....

મેં તો ભક્તિ રે મારગ કેરી સગ રે સાધ્યો
મેં તો પ્રુષ્ટિ રે મારગ કેરી સગ રે સાધ્યો
મને ધોળ કિર્તન કેરી રગ રે લાગ્યો મેં તો લાલાની લાલી કેરી નંજ રે માંગ્યો
કીરલો કાથ લાગ્યો.....

મારા ઘટમાં વિરજતા શ્રીનાથજી યમુનાજી શ્રીમહાપ્રભુજી....

મારી અંત સમય કેરી સુણો રે અરજી
લે જો શ્રીજીબાવા શરણોમાં દયા રે કરી મને તેડાં રે યમ કેરાં કદી ન આવે
મારી નાથ તેડાવે.....

મારા ઘટમાં વિરજતા શ્રીનાથજી યમુનાજી શ્રીમહાપ્રભુજી....

એક બાર શ્રી ભોલે ભંડારી
બનકર બ્રિજ કી નારી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

પાર્વતી ને મના કિયા
પરના માને ત્રિપુરારી
ગોકુલ મેં ભા ગયે .. (૨)
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

રસ રયેગા વૃજ મેં ભારી
હમેં દિખાદે પ્યારી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

ઓ હ ! મો રે ભોલે સ્વામી .. (૨)
કેસે લે જાઉં, તુમકે રસ મેં
મોરી સિવા કોઈ
કોઈ ના જાવે, ઇસ રસ મેં ..

હંસી કરેગી બ્રિજ કી નારી .. (૨)
માનો બાત હમારી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

એક બાર શ્રી ભોલે ભંડારી
બનકર બ્રિજ કી નારી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

એસા સજા દે મુજ કો .. (૨)
કોઈ ના જાને ઇસ રાજ કો

સહેલી હં યે મરી
એસા બતાના બ્રિજ રાજ કો

લગા કે ગજરા, બાંધ કે સાડી .. (૨)
તાલ ચલે મતવાલી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

એક બાર શ્રી ભોલે ભંડારી
બનકર બ્રિજ કી નારી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

પાર્વતી ને મના કિયા
પરના માને ત્રિપુરારી
ગોકુલ મેં ભા ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

એસી બજાઈ બંસી .. (૨)
શુક-બુક ભૂલે ભોલે નાથ રે
આ હી ગયે શંભુ
જાન ગયે સબ વૃજ નાર રે ..

બીચક ગઈ જબ સર સે સાડી .. (૨)
મુશ્કુરાયે બનવારી
ગોકુલ મેં છ ગયે
ઓ હ ! ગોકુલ મેં આ ગયે ...

पार्वती ने मना किया
परना माने त्रिपुरारी
गोकुल में छ गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ...

एक बार श्री लोलेंडारी
बनकर ब्रिज की नारी
गोकुल में ला गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ...

पार्वती ने मना किया
परना माने त्रिपुरारी
गोकुल में आ गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ...

ओ ह ! भो रे लोलें स्वामी .. (२)
तब से गोपिधर हुआ धाम रे

ओ ह ! भो रे लोलें स्वामी
तब से गोपिधर पडा नाम रे ..

रा थंडे कुं शरण तुम्हारी .. (२)
राजो लाज हमारी
गोकुल में छ गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ...

एक बार श्री लोलेंडारी
बनकर ब्रिज की नारी
गोकुल में ला गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ...

पार्वती ने मना किया
परना माने त्रिपुरारी
गोकुल में ला गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ...

एक बार श्री लोलेंडारी
बनकर ब्रिज की नारी
गोकुल में आ गये
ओ ह ! गोकुल में आ गये ... (२)

ओ ह ! गोकुल में .. आ .. गये ... (२)